

SFÂNTUL MARE MUCENIC MINA

Copyright © Editura Iona 2024

Toate drepturile rezervate. Orice reproducere a acestei lucrări, parțială sau integrală, prin orice mijloace, nu poate fi realizată decât cu acordul explicit al Editurii Iona.

Autor: Cătălin Grigore

Ilustrator: Adela Maria Calistru

Redactor: Cristina-Alina Carp

Layout și DTP: Alexandra Grigore

EDITURA IONA

București, România

Tel. 0724490846

E-mail: office@edituraiona.ro

Comenzi online: www.edituraiona.ro

GRIGORE, CĂTĂLIN

Sfântul Mare Mucenic Mina / povestită de Cătălin Grigore ;
cu il. de Adela Maria Calistru. - București : Editura Iona, 2024

ISBN 978-606-8970-25-7

I. Calistru, Adela Maria (il.)

2

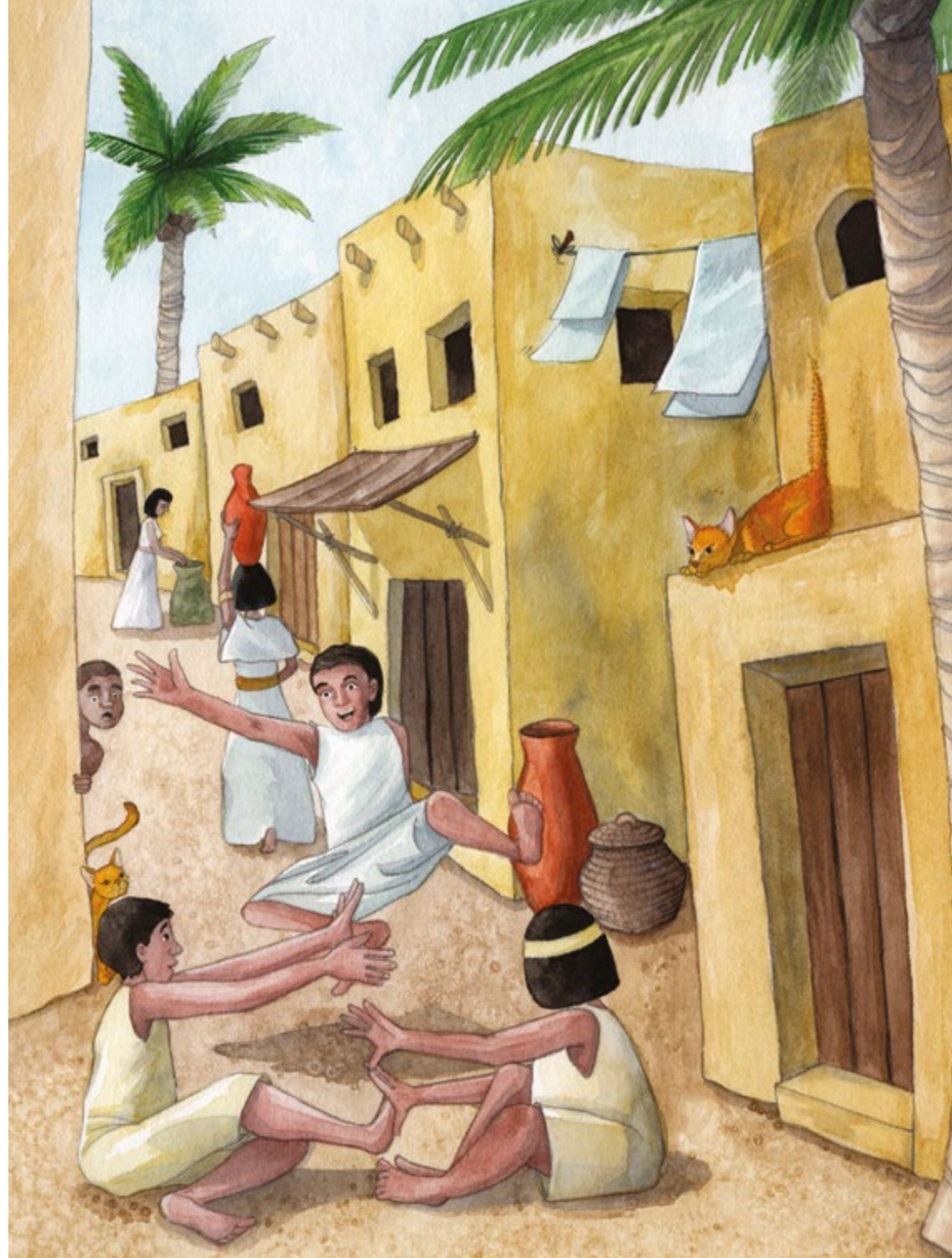
povestită de Cătălin Grigore
cu ilustrații de Adela Maria Calistru

Sfântul Mina s-a născut în anul 250, din părinți păgâni, în Egipt. Pe atunci, aproape toți egiptenii erau păgâni și se închinau zeilor, iar Egiptul făcea parte din Imperiul Roman.

Mina era un copil cuminte și serios, dar uneori îi plăcea să alerge și să sară peste obstacole, chiar dacă unele erau chiar mâinile prietenilor lui. Acest joc simplu îi aducea aminte de antrenamentele pe care le făceau tinerii care voiau să devină soldați în armata romană. Îi admira mult pe soldați și aștepta să crească ca să poată intra și el în armată.

Deși trăia în mijlocul zeilor, odată i-a auzit pe creștini vorbind despre Învierea Mântuitorului Iisus Hristos, Care ne-a scos din robia răului și ne-a dăruit viață veșnică. Atunci tânărul Mina l-a cunoscut pe adevăratul Dumnezeu, s-a botezat și a devenit creștin.

In munte, a găsit o peșteră și a trăit acolo ca un pustnic în post și rugăciune, vrând să-și curățească mintea și inima de gândurile rele și să se asemene lui Dumnezeu. În felul acesta, s-a întărit în credință și s-a umplut de mânie sfântă împotriva zeilor. Curând, în ziua unei mari sărbători păgâne, Mina a mers într-un oraș de lângă munte și a vorbit din mijlocul mulțimii:

— Nu există decât un singur Dumnezeu, Iisus Hristos, Care a murit pentru noi pe Cruce, făcând ascultare față de Tatăl ceresc. El ne-a înviat sufletele din moartea adusă de neascultarea poruncilor Lui. Statuile zeilor la care vă închinați sunt doar niște obiecte fără viață. Nu vă pot ajuta să deveniți mai buni ca să intrați în Împărăția cerurilor.

Atunci soldații romani l-au prins, l-au bătut și l-au târât înaintea lui Pyrus, guvernatorul orașului, care l-a întrebat:

— Cine ești și de ce tulburi mulțimea în această zi de sărbătoare?

Mina i-a răspuns:

— M-am născut în Egipt, mă numesc Mina și am fost mulți ani soldat în armata romană. Dar, când împăratul Dioclețian a poruncit să fie uciși creștinii, am plecat în munte ca să trăiesc pentru Dumnezeu, Împăratul și Făcătorul lumii.

Auzind aceste cuvinte, Pyrus l-a acuzat pe Mina că nu a ascultat de porunca împărătească și că a dezertat din armată. Apoi, i-a spus:

— Am auzit de la unii soldați de biruințele tale în luptă! Te voi face comandant și-ți voi da slujitori și avere, numai să te închini zeilor noștri.

Dar, întărit de harul lui Dumnezeu, Mina a refuzat.

Sfântul Mina este cinstit în mod deosebit în orașul Heraklion din insula Creta, unde i s-a ridicat o catedrală impunătoare. În anul 1821, după izbucnirea marii Revoluții a grecilor împotriva cuceritorilor turci, aceștia au început să omoare în multe locuri mii de creștini greci.

Cinci ani mai târziu, în 1826, turcii din Heraklion au plănuit cu viclenie să-i ucidă pe creștinii care sărbătoreau Paștile în Catedrala Sfântului Mina. Voiau să le batjocorească credința și să nu se poată apăra, deci s-au gândit să-i atace chiar în timpul slujbei Învierii. În toiu noapții, turcii înarmați au înconjurat biserica și așteptau cel mai bun moment să intre și să înceapă uciderea grecilor. Dar, deodată, de nicăieri, în fața catedralei a apărut un călăreț puternic cu o sabie scoasă din teacă. Văzându-l atât de amenințător, turcii și-au aruncat săbiile și au fugit înspăimântați.

A doua zi, s-au gândit că acel călăreț fusese un musulman de-ai lor, trimis de guvernatorul orașului să oprească atacul. Însă, foarte uimit, guvernatorul le-a zis că n-a trimis pe nimeni. Auzindu-l, turcii au înțeles că cel care îi gonise fusese Sfântul Mina și le-au povestit ei înșiși grecilor cum fuseseră salvați de la moarte. De atunci, turcii din Heraklion au început să-l cinstească și să se teamă de Sfântul Mina, oferind chiar daruri catedralei.

